

[Undervisnings- og forskningsministeren]

jeg ville være det ordentlige at gøre, og jeg mener ikke, man kan sige, at der derved er nogen, der bliver hindret i at give deres mening til kende. Forslaget har været til høring i Rådet for Uddannelsesstøtten, ligesom det har været spredt rundt i de uddannelsessøgendes organisationer. Der er ingen overraskelser i dette forslag. Det er jo sagen.

Derfor vil jeg altså kraftigt henstille, at forslaget bliver vedtaget før jul, og det er som sagt en forudsætning for, at finansloven kan hænge sammen. Man bebrejder os jo somme tider, at der er for mange uudmøntede budgetreguleringskonti. Her er det altså noget, vi kan få helt på plads før jul. Det vil være godt for administrationen, der så kan arbejde trygt og godt med at få det indkørt. Så det vil jeg gerne henstille.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Det kan godt ske, at det var en fortalelse fra undervisningsministerens side her i den sene time, men jeg står her med det høringssvar, som vi har modtaget her i Folketinget til aften fra Undervisningsministeriet, og det fremgår heraf, at høringssvarene er modtaget hos høringsparterne den 4. december. Vi skriver nu den 8. december. Folketinget har først modtaget høringssvarene her til aften. Det er altså ikke holdbart, hr. minister, at høringssvarene, som har haft så kort en frist, fra den 4. december og frem til, at de er afleveret i Undervisningsministeriet – ja, de er nærmest varme endnu – at vi så først får dem i Folketinget her til aften, hvor vi skal førstebehandle lovforslaget og tvinge Folketinget til at afgive betænkning på søndag. Det kan ikke være acceptabelt hverken for Folketingets ledelse eller Folketinget, at regeringen forsøger at presse Folketinget til at jage en lovgivning igennem, som ikke har konsekvenser fra 1. januar 1990, men først træder i kraft pr. 1. august 1990.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Først skal jeg lige oplyse undervisnings- og forskningsministeren om, at jeg selvfølgelig kontaktede mit bagland, da jeg fik et sådant lovforslag, og der var almindelig overraskelse, også blandt meget centralt placerede personer, som er indbefattet i høringsprocedurerne, over,

at der allerede på søndag skulle skrives betænkning over det, de havde haft til høring for ganske få dage siden. Det havde ingen forestillet sig.

Desuden vedrører den besparelse, som ministeren taler om, perioden fra 1. august til nytår. Den vedrører ikke de første syv måneder af året. O.k., ministeren skal selvfølgelig på et eller andet tidspunkt have overblik over den fulde finanslov – det forstår jeg godt – men så meget kan det heller ikke haste. Oven i købet er det mest sandsynlige vel, at ministeren får sin besparelse. Men det kan ikke være en begrundelse for at finde besparelser, eller for at skabe sikkerhed for, at det spares et par dage før eller siden, at vi jasker det igennem på den måde, som ministeren har lagt op til.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Når man lytter til debatten, og når man har iagttaget det forløb, der er gået forud for denne behandling, må man andre sig meget over, at undervisningsministeren åbenbart kan bibringe Folketingets ledelse den opfattelse, at dette forslag står i fare for ikke at blive gennemført, og at finansloven står i fare for ikke at kunne hænge sammen af denne grund.

Hvis man lytter til, hvordan partierne har meldt i dag under denne behandling, forstår man imidlertid, at der ingen fare er for, at ministeren ikke kan få gennemført sit forslag. Derfor burde ministeren indstille til Folketingets ledelse en anden gennemførelsestakt af forslaget, så det kan blive gennemført ordentligt og vi ikke havner i den samme situation, som vi gjorde i seminarieskandalen.

Det ser ikke godt ud ude omkring, hvis vi skal gennemføre lovforslag i løbet af to-tre nætter og ingen har mulighed for at udtale sig og komme i deputation over for et forslag, der ikke har nogen hastende karakter. Ministeren har jo kunnet lytte sig frem til, hvordan flertallet ligger her, og derfor er der ingen begrundelse for det jageri. Jeg synes, ministeren skulle komme på talerstolen og give Folketinget nogle ordentlige arbejdsvilkår og så også indstille det til Folketingets ledelse. Det ville se godt ud, hvis ministeren kunne være så stor.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):